

Susqueda

Encengué una cigarreta i sortí a l'exterior. El vent humit d'aquell octubre hivernal l'obligà a alçar el coll de la gavardina. Deixà de banda els pensaments de frustració familiar i s'atansà a la barana que condueix al passadís de coronació de la presa. Des d'aquell lloc, l'espectacle que tenia davant els ulls era realment fantàstic i impressionant. Jeroni Vidal coneixia molt bé aquell embassament, però només en comptades ocasions l'havia vist tan curull d'aigua, fins al punt que el dia abans calgué utilitzar els abocadors de fons i de coronació alhora, els quals produïren un magnífic espectacle visual. La pluja constant de les dues darreres setmanes havia fet que el nivell de l'aigua arribés a 351 metres i aconseguís per tant la cota màxima d'embassament de la presa. En aquells moments hi havia allà baix no menys de doscents trenta-tres milions de litres cúbics d'aigua. Això féu recordar a Jeroni Vidal que encara havia de fer els mesuraments dels aparells de control a les galeries de pressió i desguàs, per tal d'ultimar l'estadística setmanal que enviaria, com cada dilluns, al departament tècnic central de Barcelona. Llençà la burilla, que desaparegué immediatament en la immensitat del buit, i es dirigí altra vegada a l'entrada de la central subterrània per agafar-hi l'ascensor que condueix a les galeries sis i set.